

Skrivelse vedrørende beretning om den 44. internationale arbejds-konference i Genève 1960.

SOCIALMINISTERIET

København, den 15. december 1960.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut artikel 19, stk. 5 og stk. 6 b, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis område spørgsmålene henhører, med henblik på gennemførelse af lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 44. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève i dagene fra 1. til 23. juni 1960, blev der vedtaget en konvention om beskyttelse af arbejdere mod stråling, en henstilling om samme emne og en henstilling om forhandling og samarbejde mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer inden for de enkelte erhvervsgrene og på landsomfattende grundlag.

Ordlyden af konventionen og af de to henstillinger tillige med en redegørelse for forhandlingerne på konferencen findes i vedlagte beretning, som er afgivet af den danske regeringsdelegation, og som hermed fremsendes til folketingets medlemmer.

Konventionen om beskyttelse mod stråling pålægger ratificerende lande pligt til at gennemføre en række sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af arbejdere, der i deres arbejde er beskæftiget med ioniserende stråler. Disse sikkerhedsforskrifter skal navnlig indeholde bestemmelser om lægeundersøgelse af arbejderne, orientering af arbejderne om de særlige farer, de er udsat for ved arbejde under stråling, og om de højest tilladelige doser af ioniserende stråler, som

arbejderne må udsættes for under arbejdet.

Henstillingen om beskyttelse mod stråling giver mere detaljerede regler om de samme spørgsmål, som behandles i konventionen, og fastsætter i tilknytning hertil en række regler om beskyttelsesudstyr og tilsyn med overholdelsen af sikkerhedsforskrifterne.

Spørgsmålet om muligheden for Danmarks ratifikation af konventionen og spørgsmålet om, i hvilken udstrækning henstillingens regler efterleves her i landet, undersøges for tiden af de myndigheder, hvorunder arbejderbeskyttelsen og det offentlige sundhedsvæsen hører.

Ifølge henstillingen om forhandling og samarbejde bør der udfoldes bestræbelser for at fremme forhandling og samarbejde mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer og mellem disse organisationer indbyrdes med henblik på undersøgelse af spørgsmål af fælles interesse, forberedelse af lovgivning, oprettelse af råd og nævn for arbejdsanvisning, faguddannelse, arbejderbeskyttelse, produktivitet, social tryghed og velfærd og gennemførelse af planer for økonomisk og social udvikling.

Her i landet har der allerede i en lang årrække fundet forhandlinger og samarbejde sted på de fleste af de områder, der nævnes i henstillingen. Det vil i den kommende tid blive overvejet og drøftet med arbejdsmarkedets hovedorganisationer, om henstillingen måtte kunne give anledning til at foreslå ændringer i de former, hvorunder disse forhandlinger og dette samarbejde foregår.

Jul. Bomholt.

/ Arne Vejlbj,
fg.